

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 mai 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Bruxelles - Belgia) - État belge, SPF Finances/NN (L) International SA, fostă ING International SA, succesoare în drepturi și obligații a ING Dynamic SA

(Cauza C-48/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Fiscalitate directă — Libera circulație a capitalurilor — Libera prestare a serviciilor — Directiva 69/335/CEE — Articolele 2, 4, 10 și 11 — Directiva 85/611/CEE — Articolele 10 CE și 293 CE — Taxa anuală aplicabilă organismelor de plasament colectiv — Dublă impunere — Sancțiune aplicabilă organismelor de plasament colectiv de drept străin)

(2016/C 260/07)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamant: État belge, SPF Finances

Pârâte: NN (L) International SA, fostă ING International SA, succesoare în drepturi și obligații a ING Dynamic SA

Dispozitivul

- 1) Articolele 2, 4, 10 și 11 din Directiva 69/335/CE a Consiliului din 17 iulie 1969 privind impozitarea indirectă a majorării de capital, astfel cum a fost modificată prin Directiva 85/303/CEE a Consiliului din 10 iunie 1985, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații a unui stat membru care stabilește o taxă anuală aplicabilă organismelor de plasament colectiv, precum cea în discuție în litigiul principal, care supune acestei taxe organismele de plasament colectiv de drept străin care plasează unități în acest stat membru.
- 2) Directiva 85/611/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind anumite organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), eventual coroborată cu articolul 10 CE și cu articolul 293 a doua liniuță CE, trebuie interpretată în sensul că nu se opune legislației unui stat membru care stabilește o taxă anuală aplicabilă organismelor de plasament colectiv, precum cea în discuție în litigiul principal, care supune acestei taxe organismele de plasament colectiv de drept străin care plasează unități în acest stat membru, cu condiția ca această legislație să fie aplicată fără discriminare.
- 3) Articolul 50 CE trebuie interpretat în sensul că nu se opune legislației unui stat membru care stabilește o taxă anuală aplicabilă organismelor de plasament colectiv, precum cea în discuție în litigiul principal, care supune acestei taxe organismele de plasament colectiv de drept străin care plasează unități în acest stat membru.
- 4) Articolul 49 CE trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții de drept național precum articolul 162 al doilea paragraf din Codul privind drepturile succesoriale, astfel cum a fost modificat prin Legea-program din 22 decembrie 2003, prin care un stat membru prevede o sancțiune specifică, și anume interdicția pronunțată de o instanță împotriva organismelor de plasament colectiv de drept străin de a plasa pe viitor unități în cazul nerespectării obligației de a depune declarația fiscală anuală necesară recuperării taxei aplicabile organismelor de plasament colectiv sau în cazul neplății acesteia.

⁽¹⁾ JO C 138, 27.4.2015.